

Ne merüljön feledésbe!

A mai szentmise evangéliuma Szent Lukács írásának előszavával, bevezetésével kezdődik. Az evangélista azzal kezdi művét, hogy megjelöli szándékát, miért írja le Jézus történetét. Előtte „már sokan vállalkoztak arra, hogy leírják az eseményeket” (Lk 1,1).

Kikre gondoljunk? Márk volt az első, aki leírta Jézus történetét, tanítását és csodáit. Az ő művével nagyjából egy időben keletkezhetett az az írás, amely Jézus mondásait, beszédeit tartalmazta, de amely eredeti formájában nem maradt ránk, de következtethetünk létezésére. Ezt a Jézus tanítását tartalmazó írást és Márk evangéliumát is felhasználta Máté, majd valamivel később Lukács evangélista is. Szent Lukács Kr. u. 80-85 között írhatta meg evangéliumát, illetve az Apostolok Cselekedetei című írást, amely szintén az újszövetségi szentírás könyvei közé tartozik. Körülbelül tehát ötven esztendő telik el a Jézus esemény óta, ennyi idő pedig bőven elegendő ahhoz, hogy sok min-

den feledésbe merüljön, ha senki sem gondol arra, hogy megőrizzék.

Idővel sok mindent elfelejtünk, de az igazán fontos dolgokra emlékszünk, s amit igazságnak, életet vezérlő igazságnak tartunk, azt igyekszünk megőrizni, s továbbadni. Lukács evangélista korában valószínűleg már csak nagyon kevesen éltek az egykori szemtanúk és szolgák közül, akik személyes ismerték Jézust. Feltehetőleg inkább azok ige hirdetését gyűjti össze, akik maguk is másoktól, talán éppen az apostoloktól

hallották a tanítást. Mindennek pontosan utánajár, hogy hitelesen írja le az eseményeket. Az a szándék vezérli, hogy semmiképpen se merüljön feledésbe mindaz, amit az Úr tanított.

Érdekes, hogy az evangélista egy előkelő férfinak, egy Teofil nevű személynek ajánlja írását. Ez a görög név azt jelenti: „Isten barátja”. Az evangélium, Jézus tanítása mindenkinek szól, aki Isten barátja. Nekünk is, mert mi is Isten barátai vagyunk, akik szívesen hallgatunk rá.

Figyelemmel hallgatva

A bevezetés után arról az eseményről hallottunk, hogy Jézus megkezdte nyilvános működését. Az eset a názáreti zsinagógában történt. Miután felolvasta a szöveget, minden szem rászzegeződött. Mindenki figyelemmel várta a magyarázatot, amely egyetlen mondatból állt: „Ma beteljesedett az Írás, amelyet az imént hallottatok” (Lk 4,21).

Manapság a magyarázatok ennél hosszabbak, de minden szentmisében ugyanez történik. A pap, akár fiatal, akár idősebb, felolvassa az evangélium tanítását, majd a prédikáció során kifejti annak értelmét és tanulságát. A hívek pedig nem csak szemüket szegik az ige hirdetőre, hanem kinyitják fülsüket és megnyitják szívüket Jézus tanítása számára, amely mindenkinek szóló örömhír.

A mai nap

Uram, Jézus Krisztus! Te egykor így kezdted tanításodat az emberek körében: „Ma beteljesedett az Írás, amelyet az imént hallottatok” (Lk 4,21).

A HIT ÉVE 2012-2013

A „ma” minden nap megadatik számomra. Isten minden nappal új lehetőséget ad nekem. Ma jött el számomra a megfelelő idő a lelki megújulásra, Isten iránti szeretetem kifejezésére, hitem megvallására. Ha tegnap ezt nem tettem meg, az mulasztás. Ha holnap szándékozom megtenni és megérem a holnapot, az előrelátó bölcsesség. Ha nem érem meg, akkor felelőtlen halogatás. Vajon ma megteszem-e?

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 3. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat, Urunk bemutatása	Évközi 4. vasárnap
Neh 8,2-4a.5b.8-10 1Kor 12,12-30 Lk 1,1-4; 4,14-21	Zsid 9,15. 24-28 Mk 3,22-30	Zsid 10,1-10 Mk 3,31-35	Zsid 10,11-18 Mk 4,1-20	Zsid 10,19-25 Mk 4,21-25	Zsid 10,32-39 Mk 4,26-34	Mal 3,1-4 Lk 2,22-40	Jer 1,4-5.17-19 1Kor 12,31-13,13 Lk 4,21-30